

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **N., a. s., B., Z. X.**, IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. P. P., Z. X., B., proti žalovanému **H., a .s., Ž., O. X., T.**, zastúpenému advokátom JUDr. V. A., R. X., B., **o zaplatenie 1 220 887,37 eur (36 780 453 Sk) s prísl.**, vedenej na Krajskom súde v Ž. pod sp. zn. 15Cb 427/2001, na dovolanie Z., I. E.. GmbH, R. S. X., H., D., zastúpeného advokátom Mgr. M. D., AK B. a D., s. r. o., B., V. X., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2010, č. k. 4Obo/111/2009-442 v znení opravného uznesenia z 3. marca 2010, č. k. 4Obo/111/2009-448, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie spoločnosti Z., I. E., GmbH, R. S. X., H., D., **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Ž. uznesením z 27. augusta 2009, č. k.15Cb 427/2001-422 pripustil, aby namiesto doterajšieho žalobcu N., a. s., B., Z. X., vstúpila spoločnosť Z., I. E.. GmbH, R. S. X., H., D.. Návrh spoločnosti N., a. s., B., Z. X., aby bola do konania pripustená ako vedľajší účastník na strane žalobcu, zamietol.

Rozhodol tak s odôvodnením, že spoločnosť Z., I. E., GmbH požiadala o pripustenie zmeny žalobcu z pôvodného N., a. s., B. na navrhovateľa zmeny účastníka, lebo zmluvou o postúpení pohľadávok postúpila uplatnenú pohľadávku spoločnosti N., a.s., pričom platnosť a účinnosť bola obmedzená a pohľadávka po nepredĺžení platnosti a účinnosti

zmluvy o postúpení prešla späť na túto spoločnosť. Súd preto návrhu podľa § 92 ods.2, ods.3 O. s. p. vyhovel a zmenu žalobcu pripustil.

Predpoklady pre vstup vedľajšieho účastníka súd nezistil, lebo rozhodnutím súdu právne postavenie spoločnosti N., a. s., nebude žiadnym spôsobom ovplyvnené. Preto súd návrh v tejto časti zamietol.

Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutým uznesením v časti nepripustenia vedľajšieho účastníka do konania uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a vo zvyšku uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd rozhodnutie odôvodnil tým, že spoločnosť Z., I. E., GmbH navrhla podaním z 2. februára 2009 zámenu žalobcu a zároveň vyslovila súhlas s touto zámenou. Svoj návrh odôvodnila tým, že ako postupca pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, nepredĺžila platnosť a účinnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, čím pohľadávka prešla späť tejto spoločnosti. K tomuto návrhu sa vyjadril aj žalobca, z jeho vyjadrenia nevyplýva jednoznačný súhlas s navrhovanou zmenou a nasvedčuje tejto skutočnosti i odvolanie do tejto časti výroku uznesenia. Odvolací súd dospel k záveru, že pri zmene účastníka na strane žalobcu nemôže absentovať súhlas toho účastníka, ktorý má byť zmenený a v prejednávanej veci jednoznačne takýto súhlas spoločnosť N., a. s., nedala. Odvolací súd preto v tejto časti uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V časti, ktorou bol návrh na vstup vedľajšieho účastníka zamietnutý, odvolací súd zistil, že nie je v rozpore s právnym predpisom, preto stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa a rozhodnutie potvrdil.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v časti, ktorou napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie, podala dovolanie spoločnosť Z., I. E., GmbH (ďalej dovolateľ). Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti zmenil tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdí. Dovolanie zdôvodnil tým, že účinnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z 28. mája 2001 skončila 1. júla 2006 a všetky ďalšie postúpenia predmetnej pohľadávky boli po právnej stránke nulitné. Žalobca N., a.s. sám uznal skončenie platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z 28. mája 2001. Ďalej uviedol, že skončenie platnosti uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávky nastalo po začatí konania, preto navrhol zmenu na strane žalobcu. Odvolací súd podľa jeho názoru pochybil, keď svoje rozhodnutie založil na tom, že jednoznačne z podania N., a. s. nevyplýva súhlas so zámenou. Podľa názoru dovolateľa tento súhlas nie je potrebný, lebo zmena je viazaná na

„skutočnosť“, ak „skutočnosť“ nastane, súd návrhu vyhovie. V tomto vidí nesprávne právne posúdenie predmetnej veci. Postup spoločnosti N., a. s., je podľa jeho názoru zmätočný a účelový. Poukázal na podanie tejto spoločnosti z 5. mája 2009, ktoré obsahuje aj návrh na pripustenie vedľajšieho účastníka, no neskôr v odvolaní už namietal tento účastník, že súd prvého stupňa pochybil, ak pripustil do konania spoločnosť Z. a z odvolania ďalej vyplýva, že v časti pohľadávky (20 %) mal súd ako žalobcu ponechať spoločnosť N., a. s. a v ostatnej časti (80 %) pohľadávky mali byť ostatné subjekty. Z uvedených dôvodov druhú časť výroku rozhodnutia odvolacieho súdu považuje za vecne nesprávnu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) podané dovolanie prejednal bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní uznesenia v napadnutej časti ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods.1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, len ak to zákon pripúšťa.

Zákon dovolanie pripúšťa len vo výslovne uvedených prípadoch (§ 237 až 239 O. s. p.). Ak súd rozhodol uznesením, je dovolanie proti nemu podľa § 239 O. s. p. prípustné, ak ním bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ak potvrdil uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia a ak ide o potvrdzujúce uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolateľom napadnutá časť uznesenia odvolacieho súdu je rozhodnutím, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie. Nejde teda o uznesenie uvedené v ustanovení § 239 O. s. p., ktoré taxatívne stanovuje prípady, v ktorých je dovolanie prípustné. V danom prípade prípustnosť dovolania nevyplýva z ustanovenia § 239 O. s. p., preto prípustnosť dovolania by prichádzala do úvahy len podľa § 237 O. s. p. Dovolateľ sa takéhoto dovolacieho dôvodu nedovoľáva a ani dovolací súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by opodstatňovala prípustnosť dovolania z dôvodu vady konania, ktoré sú taxatívne vymedzené v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p.

Z uvedeného dôvodu dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, a preto dovolanie podľa § 218 ods.1 písm. c/ v spojení s § 243b ods.4 O. s. p. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. júla 2010

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.